

Tisztelt Alkotmánybíróság!

Alulírott [REDACTED] panaszos (és mint az alapper alperes) meghatalmazással, igazolt jogi képviselőm útján a Tisztelt Alkotmánybíróság IV/1237-1/2023. számú hiánypótlási

Törvényszék I.Pf.21.686/2022/6 sorszámu jogerős ítéletével szemben az alábbi

egységes szerkezetbe foglalt alkotmányjogi panaszt

terjeszttem elő. (Vastagon szedve rögzíttem a kiegészítést a könnyebb áttanulmányozás érdekében)

1. A kérelem

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy az Alaptörvény 24. cikk (2) bekezdés d) pontja, a 2011. évi CLI. tv. (Abtv.) 27. § (1) bekezdése alapján a Kecskeméti Törvényszék I.Pf.21.686/2022/6 számú ítéletének alkotmányellenességét állapítsa meg és ennek következményeként eldöntést az Abtv. 43. § (1) bekezdése alapján semmisítse meg.

Kérem továbbá, hogy a tisztelt Alkotmánybíróság az Abtv. 57. § (3) bekezdés alapján keresse meg az ügyben eljáró bíróságokat az iratanyag megküldése végett.

2. Egyéb releváns körülmények

A támadott másodfokú ítéletet a jogi képviselőm 2023. 03. 20-án vette át, így a 2011. évi CLI. tv. (Abtv.) 30. § (1) bekezdésében írt 60 napos határidő még nem telt le (a 60 nap 2023. 05. 19-én jár le).

Az ügyben felülvizsgálati eljárást nem kezdeményeztem, ugyanis fellebbezésem a késedelmi kamat megfizetése ellen és perköltség körében terjesztettem elő.

Az alkotmányjogi panasz lehetősége az Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján áll fenn, mivel bíróság hozott az egyedi ügy érdemében konkrét jogerős ítéletet, amely az Alaptörvényben biztosított jogaimat sérti és a jogorvoslati lehetőségeimet már kimerítettem. A jogorvoslati lehetőségek körében utalok arra, hogy itt a rendes jogorvoslati lehetőségek kimerítését várja el a törvény, ami következik a Pp. 425. § (2) és 427. § (1) bekezdéséből is. Az ügyben alperes voltam, így a jogaimat és kötelezettségeimet egyértelműen érinti a támadott ítélet.

Az Alaptörvényben foglalt következő jogaimat sérti a jogerős ítélet:

- R) cikk (2) bekezdés: „Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire kötelezőek.”;

„I. cikk (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsődrendű kötelezettsége.”,

II. cikk Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

„XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

„XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

(2) Mindenkinek joga van törvényben meghatározottak szerint a hatóságok által feladatuk teljesítése során neki jogellenesen okozott kár megtérítésére.”

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és pártatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(2) Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG		
Ügyszám: 10/1237-2/2023		
Érkezett: 2023 JÚL 21.		
Érkezés módja		
POSTÁN	☒	EGYÉB:
Példány:	Melléklet:	Kezelőiroda:
1	0	mi

(7) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy jogorvoslattal éljen az olyan bírósági, hatósági és más közigazgatási döntés ellen, amely a jogát vagy jogos érdekét sérti."

„25. cikk (1) A bíróságok igazságszolgáltatási tevékenységet látnak el. A legfőbb bírósági szerv a Kúria."

„26. cikk (1) A bírák függetlenek, és csak a törvénynek vannak alárendelve, ítélkezési tevékenységükben nem utasíthatók. A bírákat tisztségükből csak sarkalatos törvényben meghatározott okból és eljárás keretében lehet elmozdítani. A bírák nem lehetnek tagjai pártoknak, és nem folytathatnak politikai tevékenységet."

„28. cikk A bíróságok a jogalkalmazás során a jogszabályok szövegét elsősorban azok céljával és az Alaptörvénnyel összhangban értelmezik. Az Alaptörvény és a jogszabályok értelmezésekor azt kell feltételezni, hogy a józan észnek és a közjóknak megfelelő, erkölcsös és gazdaságos célt szolgálnak."

A jogerős ítélet a Pp. következő jogszabályhelyeit sérti:

346. § [Az ítélet tartalma]

(4) Az indokolás a bíróság által megállapított tényeket, a feleknek a per tárgyára vonatkozó kérelmét, illetve nyilatkozatát és azok alapjának rövid ismertetését, az érdemi rendelkezés tartalmára történő utalást, továbbá a jogi indokolást tartalmazza.

Kapcsolódó anyagok listázása

(5) * A jogi indokolás tartalmazza az ítélet alapjául szolgáló jogszabályokat és szükség esetén azok értelmezését, a megállapított tényekre vonatkozó bizonyítékokat azokkal a körülményekkel együtt, amelyeket a bíróság a bizonyítékok mérlegelésénél irányadónak vett, a tények megállapításának egyéb körülményeit, továbbá azokat az okokat, amelyek miatt a bíróság valamely tényállítást nem talált bizonyítottnak, vagy amelyek miatt a feljánlott bizonyítást mellőzte. A jogi indokolás tartalmazza azokat az okokat is, amelyek miatt a bíróság jogkérdésben eltért a Kúriának a Bírósági Határozatok Gyűjteményében közzétett határozatától (a továbbiakban: a Kúria közzétett határozata), vagy az arra irányuló indítványt elutasította.

rPtk. 302. § A jogosult késedelembe esik, ha

- a) a szerződésszerűen feljánlott teljesítést nem fogadja el;
- b) elmulasztja azokat az intézkedéseket vagy nyilatkozatokat, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a kötelezett megfelelően teljesíteni tudjon;
- c) a nyugtát nem állítja ki, illetőleg az értékpapírt nem adja vissza.

Kapcsolódó anyagok listázása

303. § (1) A jogosult köteles megtéríteni a kötelezettnak a késedelemből eredő kárát, kivéve ha bizonyítja, hogy a késedelem elhárítása érdekében úgy járt el, ahogy az az adott helyzetben általában elvárható.

(2) A jogosult - függetlenül attól, hogy késedelmét kimentette-e -

- a) köteles a kötelezett felelős őrzéséből eredő költségeket megtéríteni;
- b) éppúgy viseli a dolog megsemmisülésének, elveszésének vagy megrongálódásának veszélyét, mintha a teljesítést elfogadta volna;
- c) késedelme idejére kamatot nem követelhet.

(3) A jogosult késedelme a kötelezett egyidejű késedelmét kizárja.

Nem járulok hozzá ahhoz, hogy a személyes adataim az ügy kapcsán nyilvánosságra kerüljenek.

3. Rövid, pertörténet

Felperes és alperes egymással 2007. május 23. napján [REDACTED] számú kölcsönszerződést kötöttek, melynek célja gépjármű vásárlás volt.

A kölcsön CHF-alapú szerződés volt.

A felperes által kezdeményezett peres eljárásban felperes harmadlagos kereseti kérelme szerint a Kecskeméti Járásbíróság a szerződés érvénytelenségét megállapította az árfolyamkockázati tájékoztatás tisztességtelensége miatt, majd a szerződést visszaható hatállyal érvényessé nyilvánította akként, hogy az árfolyamkockázatból eredő teher viselésére alperes 20 %-ban maximalizált mértékben köteles.

Marasztalta továbbá alperest az így kalkulált tartozás összegén felül 2017. május 22. napjától a kifizetés napjáig járó, a jegybanki alapkamat kétszeresével egyező mértékű, de legalább évi 8 % kamat megfizetésére.

Alperes a késedelmi kamat fizetésére vonatkozó rendelkezést és marasztalást támadta fellebbezésében a perköltség viselésére vonatkozó kikötéssel együtt arra is figyelemmel, hogy az elsőfokú bíróság e körben az indokolási kötelezettségének nem tett eleget.

A másodfokú bíróság a fellebbezést alaptalannak találta és az elsőfokú bíróság döntését helyben hagyta.

Indokolása szerint [24] pontban rögzítette, hogy egyetértett az elsőfokú bíróság döntésével és a [81] pontban kifejtett álláspontjával. Helytállónak találta azt, hogy a szerződés a 2022. december 8. napján jogerősség váló ítélettel érvényessé vált, így a szerződés részévé váló ÁSZF rendelkezés is érvényes, így a futamidő lejártától – figyelmen kívül hagyva azt, hogy a felperes az érvénytelen szerződést egyebekben felmondta, így alperesi szerződésszerű teljesítést ellehetetlenítette – alperes késedelembe esett, így késedelmi kamat fizetésére köteles.

A bíróság álláspontja szerint nem minősül felperes által elmulasztott intézkedésnek az, hogy nem adott megfelelő tájékoztatást az alperes részére az árfolyamkockázattal kapcsolatban – ami egyébként a szerződés teljes érvénytelenségét vonta maga után annak tisztességtelensége folytán -, az nem alapozza meg a jogosult késedelmet, így az alperesi késedelem kizárását.

A másodfokú bíróság döntése és indokolása e körben teljes mértékben sérti az Alaptörvényben biztosított és a jelen iratom 2. pontjában megjelölt jogaimat, illetve a Pp. és a rPtk. szintén 2. pontban megjelölt szakaszait.

4. Jogi érvelés az Alaptörvényben biztosított jogok sérelme és a jogerős bírósági döntés közötti összefüggésről

Előzetesen azt emelem ki, hogy perbeli jogvitára az EUB döntései – így különösen a C-705/21, C-260/18, C-51/17, C-26/13. döntések irányadók, így a 93/13/EGK Irányelv 3-7. cikkei is.

Nem vitatottan a perbeli szerződés érvénytelen.

Érvénytelen szerződésre jogot alapítani nem lehet. Mindemellett a szerződés felperes felmondásával szűnt meg, ellehetetlenítve ezzel az alperesi teljesítést annak ellenére, hogy alperes a kapott 4 860 000 Ft kölcsön ellenértékéért 6 955 806 Ft összeget 2015. 04. hónapig már megfizetett – a futamidő pedig 2017. május 21. napján járt volna le, azaz idő előtt teljesített.

A bíróságok a felperesi mulasztásokat az ítélet meghozatalakor nem vették figyelembe.

4. Alapjog sérelme és az ezzel kapcsolatos érvelés

Elsődlegesen rögzíteni szeretném azt, hogy az Alaptörvény római számmal rögzített cikkei tartalmazzák az Alaptörvényben biztosított jogokat, amivel panaszos tisztában van.

Ugyanakkor a XV. és XXIV. és XXVIII. cikkeiben rögzített alapjogok a 25. 26. és 28. cikkeiben rögzített, a bíróságokra vonatkozó rész együttes értelmezésével válnak valós, alapjog szempontjából vizsgálható feltételekké.

Ebben a körben utalok arra, hogy a törvény előtti egyenlőség és a független és pártatlan bíraskodás csak és kizárólag akkor érvényesül, ha és amennyiben a bíróságok ténylegesen részrehajlás nélkül, a józan ész szabályai szerint értelmezik és alkalmazzák a jogot, a jogszabályokat, azok rendeltetésének megfelelően.

Általánosságban rögzítem, hogy fentiek eddig nem jelentettek problémát a bíróságok számára, azonban a „devizás-perekként” elhíresült, szinte önálló jogterületté nőtt eljárásokban a jogszabályok szövegének megfelelő értelmezés és azok alkalmazása problematikusá vált, ugyanis ezen területen a kúriai iránymutatások, Konzultációs Testület emlékeztetői olyan módon változtatták meg a bírói jogalkalmazást, ami a TÖRVÉNY előtti egyenlőséget nem biztosítja, a fogyasztó EMBERI MÉLTÓSÁGÁT sérti.

Olyannyira sérülnek a fentiek, hogy a bíróságok az Alkotmánybíróság ebben a körben született döntéseit sem veszik figyelembe (ld. felmondás jogellenessége vizsgálata, bírói szerződésmódosítás keretei és korlátja, uniós jog alkalmazásának kötelezettsége).

Fenti esetben egyetlen kérdés vizsgálata és az Alaptörvénnyel – így a felhívott alapjogokkal – való összhangja szükséges:

Érvénytelen szerződés teljesítésével késedelembe eshet-e a fogyasztó? Jogosult-e a pénzüintézet javára a bíróság késedelmi kamatot megítélni, ha az alapügylet teljes egészében érvénytelen?

Álláspontom szerint – ismét felhívva a 28. cikket – a józan ész alapján, a közjó (így a demokratikus jogállam látszatának fenntartása mellett) érdekeinek figyelembe vétele mellett NEM.

Csak megjegyzem, hogy ebben a körben a panasz benyújtását követően született - az EUB a C-520/21. számú döntésével panaszos álláspontjával egyező álláspontra helyezkedett.

Ha és amennyiben a jogszabályok értelmezése és alkalmazása a józan ésszel és a jogalkotó szándékával ellentétes, a fogyasztóval szerződő fél érdekeit egyoldalúan szolgálja a fogyasztó hátrányára, az önmagában a bírói függetlenség és pártatlanság sérelmével jár.

4.1. Alaptörvény R) cikk (2) bekezdés

Az Alaptörvény és a jogszabályok mindenkire nézve kötelezőek.

Ezen rendelkezés biztosítja a törvény előtti egyenlőséget is, illetve azt, hogy a jogszabályokat – legyen az bank vagy fogyasztó, esetleg bíróság – mindenkinek be kell tartani.

Nem értelmezhető kevésbé fontos, nem alkalmazandó jogszabályként a rPtk. 302. §-a, nem hagyható figyelmen kívül a felperesi mulasztás – szerződésszegés, ugyanis nemcsak a fogyasztó emberi méltósága sérül ezáltal, de vagyoni jogainak védelme is megvalósul.

A 40/2004 (VI.20.) AB Határozat alapján:

„A jogalkalmazás egységének alkotmányos alapja a törvény előtti egyenlőség, ami azt jelenti, hogy a törvényeknek azonosnak kell lennie mindenki számára. A törvény előtti egyenlőség - amelyet a bírósági eljárás tekintetében az Alkotmány 57. § (1) bekezdése, általában pedig az Alkotmány 70/A. § (1) bekezdése mond ki - csak akkor valósítható meg, ha a törvények mindenki számára ugyanazok függetlenül attól, hogy büntetnek, vagy védnek, amint ezt az Ember és polgár jogainak nyilatkozata 6. cikke is tartalmazza. [„Elle (la loi) doit être la même pour tous, soit qu'elle protège, soit qu'elle punisse.”]

A jogalkalmazás egysége a bírói határozatok összességének tulajdonsága, pontosabban azonos tárgyú bírósági döntések (határozatok, ítéletek, végzések) tartalmának egymáshoz való viszonya. A jogalkalmazás akkor egységes, ha nincs ellentmondás, esetleg kifejezett ellentét az azonos jogi kérdést eldöntő bírói döntések között. Ez akkor lehetséges, ha a jogi normák jelentése, értelmezése és alkalmazása - a norma jelentésének kerekítizálása egy adott esetben - az egyes bíróságok döntéseiben azonos. Következésképpen a bíróságok „jogalkalmazásának egységéről”, vagy annak hiányáról, csak akkor lehet szó, ha egy jogi kérdésben legalább két egymásnak ellentmondó, vagy egymástól lényegesen eltérő bírói döntés született. Következésképpen a jogalkalmazás egysége akkor hiányzik, ha ugyanakkor a jogi normának az egyes bírói határozatok eltérő jelentést tulajdonítanak.

A jogalkalmazás egységét - amely az alkotmányos egyenlőség érvényesülésének és a jogállamnak is nélkülözhetetlen feltétele - a bíróságok rendszerint minden külső beavatkozás nélkül biztosítják. A bírák elméleti és gyakorlati szakmai képzettsége hasonló, ezért az általuk elfogadott szakmai érvelési szabályok - elsősorban a helyes jogértelmezés módszereiről vallott felfogásuk, jogdogmatikai fogalmaik, az általuk elfogadott jogi következtetési és igazolási szabályok - is azonosak vagy hasonlóak. Így a bírák által elfogadott, általános jogi meggyőződésé váló állandó bírói gyakorlat, a szakirodalom és nem utolsósorban a közzétett (nem kötelező) bírósági határozatok tekintélye együttesen a legtöbb jogi kérdésben „maguktól” létrehozzák és fenntartják a bírói gyakorlat, azaz „a jogalkalmazás” egységét. Minden bírói döntés szükségképpen valamilyen módon kapcsolódik más bírók döntéseihez. Igaz az az állítás, hogy a bírák számára a helyes bírói ítélet az a döntés, amelyet a többi bíró hozna ugyanabban az ügyben, amint Carl Schmitt: *Gesetz und Urteil* című művében (Berlin, 1912. 71. p.) mondja: „Eine richterliche Entscheidung ist heute dann richtig, wenn anzunehmen ist, dass ein anderer Richter ebenso entschieden hätte.”

Az indítványban rögzített kérdéskörben még nem született ugyan egyéb bírósági döntés - vagy nem ismert, ugyanis a késedelmi kamat körében a felülvizsgálat kizárt - ugyanakkor egy téves joggyakorlat elterjedése nemcsak panaszos, de a társadalom egésze számára súlyos joghátrányt idézhet elő.

Mindemellett az Alkotmánybíróság 20/2017. (VII. 18.) AB határozatában foglaltak értelmében a bírói döntés akkor *contra legem* - és egyben *contra constitutionem* -, amennyiben: 1. az eljáró bíróság ítéletének indokolásában nem tartalmazott arra vonatkozó érvelést, hogy miért hagyta figyelmen kívül az adott jogkérdésre irányadó hatályos jogszabályi rendelkezéseket; 2. nem vette figyelembe az ügyre irányadó jogi normákat; 3. olyan bírósági gyakorlatra alapozva hozta meg döntését, amelynek alapjául szolgáló normát a jogalkotó már hatályon kívül helyezett. Összefoglalva: „A bírói függetlenségnek nem korlátja, sokkal inkább biztosítéka a törvényeknek való alávetettség: a bírónak a határozatait a jogszabályok alapján kell meghoznia. Ha a törvénynek való alávetettségtől a bíróság eloldja magát, saját függetlenségének egyik tárgyi alapját vonja el. A vonatkozó jogszabályokat be nem tartó bíróság lényegében visszaél saját függetlenségével, amely adott esetben ezen keresztül a tisztességes bírósági eljáráshoz való jog sérelmét okozhatja. Az a bírói ítélet, amely alapos ok nélkül hagyja figyelmen kívül a hatályos jogot, önkényes, fogadtilag nem lehet tisztességes, és nem fér össze a jogállamiság alapelveivel.” {Indokolás [23], [28]-[29]; lásd még: 23/2018. (XII. 28.) AB határozat, Indokolás [28]}

A fenti jogszabályhelyek alkalmazásának hiánya körében a Törvényszék ítéletében szüksézáuan indokol, jogi érvelést ebben a körben az ítélet azonban nem tartalmaz. Nem vette figyelembe azonban az ügyre vonatkozó jogi normákat, így az 1/2010. PK véleményben foglaltakat sem, illetőleg a felperesi mulasztás – felperes hibájából eredő teljes érvénytelenség – következményeit.

4.2. Alaptörvény „I. cikk (1) AZ EMBER sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogait tiszteletben kell tartani. Védelmük az állam elsődrendű kötelezettsége.”,

II. cikk Az emberi méltóság sérthetetlen. Minden embernek joga van az élethez és az emberi méltósághoz, a magzat életét a fogantatástól kezdve védelem illeti meg.

„XV. cikk (1) A törvény előtt mindenki egyenlő. Minden ember jogképes.

Fenti alapjogok védelme egyértelműnek tűnik, azonban sorozatosan sérül a jelen eljáráshoz hasonló esetekben is.

Annak ellenére, hogy a fogyasztóvédelem magas szintjét a Magyar Államnak biztosítania kell, a bíróságok egyértelműen mentik a pénzintézeteket a fogyasztók, így alperes kárára.

Ebben a körben utalok a C-705/21. számú előzetes döntéshozatali eljárásban született ítéletben foglaltakra:

40 Ugyanis, amint arra a Bíróság rámutatott, ha a nemzeti bíróság jogosult lenne arra, hogy a szolgáltató és a fogyasztó között létrejött szerződésben foglalt tisztességtelen feltételek tartalmát módosítsa, e lehetőség sérthetné a 93/13 irányelv 7. cikke által elérni kívánt hosszú távú célt, amely az ilyen szerződésekben foglalt tisztességtelen feltételek alkalmazásának megszüntetésére irányul. E lehetőség ugyanis hozzájárulna annak a visszatartó erőnek a megszüntetéséhez, amely az eladók vagy szolgáltatók tekintetében jelentkezik az ilyen tisztességtelen feltételeknek a fogyasztók vonatkozásában való pusztán és egyszerű alkalmazhatatlansága következtében, mivel az eladók vagy szolgáltatók továbbra is alkalmazni próbálnák az említett feltételeket annak tudatában, hogy még ha azok érvénytelenségét meg is állapítanák, a szerződést a nemzeti bíróság a szükséges mértékben továbbra is kiegészíthetné oly módon, hogy az említett eladók vagy szolgáltatók érdekei biztosítottak legyenek (lásd ebben az értelemben: 2020. március 3-i Gómez del Moral Guasch ítélet, C-125/18, EU:C:2020:138, 60. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

Maga a Curia is tisztességtelennek találta a szerződések kiegészítését és így a pénzintézetek vagyoni előnyhöz juttatását. Indítványozó a 20 %-os árfolyamkockázati teherviselést nem ellenezte, azonban egyértelműen aránytalanságot idéz elő az, hogy noha ő késedelembe nem esett és nem is eshetett – hiszen érvénytelen szerződés teljesítésével késedelembe esni nem lehet – mégis „büntetesként” kamatot kell fizetnie.

Ezzel egyértelműen sérül a törvény előtti egyenlősége, emberi méltósága.

Fenti alapjogok sérelme a 4. és 4.1. pontokban kifejtettekkel azonos tartalmú jogi érvelést igényel – álláspontom szerint -, így azokat nem ismételtem meg.

4.3. Alaptörvény „XXIV. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék. A hatóságok törvényben meghatározottak szerint kötelesek döntéseiket indokolni.

„XXVIII. cikk (1) Mindenkinek joga van ahhoz, hogy az ellene emelt bármely vádat vagy valamely perben a jogait és kötelezettségeit törvény által felállított, független és partatlan bíróság tisztességes és nyilvános tárgyaláson, ésszerű határidőn belül bírálja el.

(2) Senki nem tekinthető bűnösnek mindaddig, amíg büntetőjogi felelősségét a bíróság jogerős határozata nem állapította meg.

A bírói részrehajlás leginkább az ügycsoporthoz kapcsolódik, azon bírói felfogáshoz, miszerint a bankokat mentesi kell.

Ebben a körben más az Alkotmánybíróság is több soron kifejtette álláspontját, felhívva a figyelmet arra, hogy mind az Alkotmánybíróság, mind a Curia döntései kötelezően alkalmazandóak a nemzeti bíróságok számára.

A tényállásból és a támadott ítéletből kitűnik, hogy a bíraskodás nem részrehajlás nélküli.

Megjegyzendő, hogy a 4. pontban kifejtettekkel egyezően az alsóbb szintű bíróságok önálló jogalkalmazása már csak mítosz, vagy ritka. Leginkább az Alkotmánybíróság által a 3297/2020. AB végzés különvéleményében is elítélt Konzultációs Testület emlékeztetőjének való megfelelésre igyekevs látszik, az új jogi érvek körében a pénzüintézeteknek való kedvezőség figyelembe vétele mellett.

A bíróság a késedelmi kamat több évre vetített felszámításának biztosítása azon alapszik, hogy a futamidő lejártá előtt 2 évvel az indítványozó az összes visszafizetendő összegből még 50 000 Ft körüli összeggel tartozott. Nem azt vette figyelembe, hogy a 120 hónap helyett gyakorlatilag 108 hónap alatt teljesített a fogyasztó, hanem azt, hogy 1 havi törlesztőrészlet hiánya állt fenn, ha a 120 hónapot vesszük figyelembe. Ennek okán a bírósági ítélet alapján panaszost 600 000 Ft-ot meghaladó késedelmi kamat megfizetésének kötelezettségével terhelte.

5. Összegzés

A Kecskeméti Törvényszék ítélete Alaptörvénybe ütközik, mert nem biztosítja a részrehajlás nélküli, független és pártatlan bíraskodást. Kettős mércét alkalmaz a fogyasztói terhek és a pénzüintézeti kötelezettségek megítélése körében. Figyelmen kívül hagyja a pénzüintézet szerződösszegéseit, mulasztásait, tisztességtelen magatartását, a fogyasztót viszont olyanért szankcionálja, ami nem fogyasztói mulasztásból fakad.

Mellékletek:

- 1 db. elsőfokú ítélet
- 1 db. másodfokú jogerős ítélet
- 1 db. ügyvédi meghatalmazás

2023. július 21.

Tisztelettel: